

Les declaracions del President Companys

CATALUNYA I LA "MEDIACIO"

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, ha fet unes declaracions, amb destinació a la Premsa estrangera, que no poden ésser més oportunes. Amb aquesta declaració, Catalunya, que fou la capdavantera del 19 de juliol, avui es posa a l'avantguarda dels pobles ibèrics en la repulsa d'aquesta "mediació" que l'estranger ens vol oferir.

La declaració presidencial refusa categòricament una "mediació" que deixi subsistir cap mena de residu del militarisme espanyol. Dient això, el President Companys jutja clarament i enèrgicament quina és l'arrel del problema de llibertat, individual i col·lectiva, que tenim plantejat a Espanya. Els pobles hispànics no podran governar-se lliurement, ni cap progrés polític ni social no podrà establir-se, mentre la Península un instrument militar sempre a punt de coalitzar-se amb els privilegiats de tota mena per tal de formar una oligarquia i oposar-se al progrés del

país. La garantia fonamental de la futura democràcia dels pobles hispànics ha d'ésser el desarmament total del pretorianisme. Amb militarisme, cap conquesta popular no és sòlida; sense militarisme, el camí resta lliure a la democràcia i a la llibertat dels pobles ibèrics.

Però la declaració del President Companys, a més de presentar la desaparició total del militarisme espanyol, com a objectiu de guerra fonamental de Catalunya, de cara a la Península, ens diu que l'obtenció d'aquest objectiu té una transcendència, també essencial, en el terreny de la política de l'Europa occidental. Tot militarisme espanyol s'inclina, per fatalitat política, vers una entesa amb els militarismes agressius de l'Europa central. La història, antiga i recent, ens prova aquesta veritat. La pau occidental recolza sobre els dos blocs: França i Anglaterra; però una Península Ibèrica pacifista és el ciment que, unint tots dos blocs, els fa sòlidament inseparables. — R.

Les forces que operen al front asturià han ocupat EL CEREZAL

Es domina la regió minera de Corallo

Madrid, 23. — Es reben informacions procedents de Gijón que donen compte que les forces governamentals que operen al front d'Astúries han ocupat, després d'una brillant operació, el poble de El Cerezal. Des de les altures que volten el poble es domina la regió minera de Corallo, a poca distància de Villa Bienes.

El moviment ofensiu efectuat per les tropes governamentals durant la darrera nit amb direcció al Monte Cordal de la Serranía, tenia per objectiu millorar les posicions de les seves línies.

Les nostres forces avançaren sense trobar gairebé resistència fins a determinat punt, on els rebels deixaren sentir una major resistència.

Allí es generalitzà el combat i després de desesperats esforços per part de l'enemic, aquest es va veure impossibilitat de contenir l'avancé de les nostres tropes i hagueren de replegar-se i abandonar algunes importants posicions que foren ocupades per les heroiques milícies de la República.

L'enemic va tenir quantioses baixes. Per la nostra part les pèrdues són escasses.

PODEM PAGAR AMB LA MA- TEIXA MONEDA

Aquesta nit passada, les ones de l'aire han escompat les paraules d'un militar republicà. El qui parlava al micròfon, era el tinent coronel Cuevas, i s'adreçava als oficials de l'exèrcit fascista.

Aquest soldat del poble dels, tot i enfortiment, als militars fascistes que ells no poden desconfiar el veritable curs de les operacions de guerra. La veritat pot amagar-se als simples soldats. Però per força ha d'arribar a l'oficialitat. Aquesta ha de saber, doncs, que la República compta amb un exèrcit eficient, que va de victòria en victòria.

Després, en forma emocionant, Cuevas s'ha referit al constant bombardeig de Madrid pels canons rebels. «No oblideu», venia a dir l'esmentat tinent coronel, «que els republicans tenim elements suficients per a bombardejar les vostres ciutats, i, en canvi, no ho fem. No entra en els nostres càlculs d'assassinat les vostres dones i els vostres fills. Però si és que algú de vosaltres, oficials de la facció, sent alegria davant de les víctimes innocents de la població civil de Madrid, sapigueu bé que, en el moment que ens plaigui, podem pagar-vos, i amb esreix, amb la mateixa moneda. Aleshores, al de les vostres ciutats!».

Això ha vingut a dir, per ràdio, un oficial de la República. Les seves paraules han trobat una correspondència d'adhesió en els cors republicans que l'escolaven. Forçosament hauran impressionat els oficials de Franco, que era als qui anaven adreçades.

L'Espanya democràtica està fent la guerra amb una generositat i un esperit que no troben recíproctat. Ho recorda molt bé la nota del ministre d'Estat relativa a l'emprament dels gasos. Ara mateix, el martirologi de Madrid clama les conseqüències.

Que ningú no oblidí que la República cada dia és més forta. Que els seus mitjans ofensius cada dia són més potents. I que el poble, després de reconèixer i de lloar l'esperit humanitari dels seus dirigents, pot exigir que l'enemic sigui combatut amb les seves mateixes armes, implacablement, amb tota duresa.

Per al que serveix el control!

Bordeus, 23. — S'ha sabut que el Comitè de Control, que va començar a funcionar el dimarts, donà ordre de fer descarregar a Bordeus el cargo anglès "Sarastone", sortit el 3 d'abril d'Anvers amb destinació a Bilbao.

El "Sarastone" anava exclusivament carregat de queviures. Portava prop de tres mil cinc-cents tones de patates, de blat, de lleties, de cebes, de pèsols, de sucre i de llet condensada, és a dir, de mercaderies susceptibles de produir-se i que la població de Bilbao necessita urgentment.

Els "dockers" bordelesos s'han negat a descarregar el "Sarastone".

La marina britànica s'entesta a fer quedar malament el "premier"

Tres vaixells britànics arriben a Bilbao sense novetat

Saint Jean de Luz, 23. — Els encarregats del control de la no intervenció examinaran la càrrega dels tres vaixells britànics que transporten queviures a Bilbao. Els vaixells sortiran anit i arribaran avui a Bilbao.

Paris, 23. — L'oficina del govern basc comunica que han arribat sense novetat a Bilbao els tres vaixells anglesos que sortiren de San Juan de Luz.

Una vegada més queda demostrat que el pretès bloqueig dels rebels és una pura imaginació.

Londres, 23. (Urgent). — Es reben notícies que els tres vaixells anglesos que s'adreçaven a Bilbao han arribat sense novetat a la capital basca.

Londres, 23. (Urgent). — Les indicacions rebudes sobre l'arribada a Bilbao dels tres vaixells anglesos que sortiren de San Juan de Luz són contingudes en un isònic missatge rebut per l'Almirallat indicant que els vaixells vistes pel vaixell de guerra entraven sense dificultat a Bilbao. Aquests vaixells, "Stanbrook", "Easterley" i "Miss Gregor", no han estat escortats pel "Hood", però ell ha romàs prop dels esmentats vaixells per tal d'evitar incidents.

UNA COMPANYIA FACCIOSA ES PASSA AL NOSTRE COSTAT

Per cinc vegades, els "ales negres" són foragitats del cel de Bilbao

Madrid, 23. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu: «De tant en tant l'enemic intenta davant de Madrid algun cop de mà. Ahir correspongué al barri d'Usera, on els feixistes intentaren sorprendre les nostres línies; però l'exèrcit de la República, sempre atent, no es limità a rebutjar els facciosos, sinó que contratacà tan eficaçment que ocupà les trinxeres d'on havien sortit els facciosos i un grup de cases passà al nostre poder.

L'exèrcit de la República segueix aconseguint triomfs tots els dies; i quan no són avanços el que assolim, efectua cops d'audàcia com el d'ahir al front aragonès, on un grup de minyons, amb un tinent, s'interfereix en terreny enemic, i després de caminar més de trenta quilòmetres, volà el pont del ferrocarril sobre el Jiloca, tallant les comunicacions dels facciosos i retornant a les seves bases, sense novetat.

Al front Sud ha ocorregut un fet que cal remarcar. Una companyia completa de l'exèrcit facciós es passà a les nostres files, després d'haver matat el capità i els oficials que el comandaven i després d'haver hagut de tirotejar-se amb les forces mores que els havien posat de vigilància. La cosa té doble importància perquè en un termini de tres dies s'ha repetit dues vegades; i estem segurs que ha de seguir repetint-se així que els soldats, que es veuen obligats a lluitar en les files

rebels, es donin compte que no és impossible desfer-se dels seus vigilants.

Mentre nosaltres seguim limitant-nos a perseguir objectius purament militars, la tàctica facciosa continua essent tan criminal com sempre. Si a vegades intenta ahir l'aviació feixista bombardejar la població civil de Bilbao, i només ho aconseguí una, gràcies a la brillant actuació dels nostres caces, que aconseguiren fer-la fugir cinc vegades. I a Madrid l'artilleria alemanya segueix fent foc sobre la capital, lliçant quasi tots els seus trets per elevació, per tal que les granades vinguin a caure en ple carrer i originin baixes entre la tranquil·la població.

HA MORT UN HEROI DE L'AIRE

Bilbao, 23.—En el curs d'un combat aeri al front de Burgos, ahir, fou mort l'heroic aviador Felipe del Río Crespo.

Des que s'iniciaren les operacions al front de Bilbao, l'aviador Crespo havia abatut set aparells rebels. La notícia de la seva mort ha estat acollida amb veritables mostres de sentint per la població civil de Bilbao.

Quan s'inicià la campanya, del Río tenia la graduació de tinent. En vista del seu heroic comportament als fronts del Nord, el ministre de Marina i Aire, Indalecio Prieto, l'ascendí a capità.

Poques hores després d'haver estat nomenat capità, Felipe del Río Crespo prengué part en un combat aeri, en el transcurs del qual va abatre dos aparells enemics.

Queviures i medicaments a Espanya

El "Backwoeth", primer vaixell noliejat per les associacions polítiques a punt de marxar

Londres, 23. — El Partit Laborista Independent anuncia que lliurará 500 lliures esterilnes per a participar al finançament de la emissió Backwoeth, la càrrega de la qual seguirà en els docks de Newcastle.

El "Backwoeth" és el primer vaixell noliejat per associacions polítiques per tal de proveir els ports espanyols lleials d'aliments i medicaments.

Es un deure del Govern francès defensar a Ginebra qualsevol crida del Govern espanyol

Així ho diu el Comitè de Vigilància dels intel·lectuals antifeixistes

Paris, 23. — El comitè de vigilància dels intel·lectuals antifeixistes, del qual formen part els professors Rivet, Langevin, Perrin, Alain i molts d'altres, ha publicat una declaració que especialment afirma:

«Seria intolerable que el proveïment del poble espanyol en queviures i productes no esmentats en l'acord de prohibició fos dificultat de la manera que fos. Al contrari és un deure del Govern francès obrir al Govern lleial d'una democràcia amiga, un crèdit per a permetre els subministres en queviures i medicaments. És un deure del Govern francès defensar a Ginebra tota crida del Govern espanyol fonamentada en el pacte de la S. de N.». El comitè acaba fent una crida i recomana la creació d'observadors en els vaixells de control italians i alemanys —ja que és admesa la reciprocitat—, que s'organitzin una xarxa de vigilància per al pas d'avió feixistes sobre territori francès. El comitè acaba dient que en el cas de produir-se violacions dels acords internacionals, França recobrirà la seva llibertat i portarà cap una política de col·laboració europea i colonial.

Continuen les gestions policiaques en l'ater per l'evasió de joies i diners

La policia continua portant a cap intenses recerques per a l'acurament total de l'ater de l'evasió de joies i diners, assumpte en el qual hi ha complicats dos coneguts joiers barcelonins.

Segons les nostres notícies, un dels esmentats joiers en les seves declaracions ha manifestat que les joies en qüestió han estat valorades en unes 150.000 pessetes. Malgrat això i a simple vista, s'advertix que les mateixes són d'un valor infinitament superior motiu pel qual serà demanat un dictamen pericial per a assabentar-se en concret del seu import.

El joier Roca continua detingut als calabossos de la Comissaria General, rigorosament incomunicat. Respecte a Joaquim Cabot, encara no s'ha efectuat pràcticament la seva detenció, però s'ha disposat

que resti a disposició en tot moment de la Comissaria d'Ordre Public per tal de prestar les declaracions que es creguin necessàries.

Per referències de caràcter oficial sabem que els altres dos detinguts per aquest assumpte són dos enginyers electro-mecànics, anomenats Bellido i Llorens, els quals manifestaren que el seu viatge a França tenia per objecte vendre uns articles d'electricitat.

Viatjaven en un automòbil que no portava número de matrícula i si únicament el del motor. Foren detinguts quan anaven a travessar la frontera francesa. A continuació d'aquest automòbil, en venia un altre el qual també va ésser detingut per la policia francesa, els ocupants del qual declararen, però, que no

PESSETES NOVES!!!

Han arribat a les nostres mans les primeres pessetes del nou encunyament fet per tal de facilitar els canvis. Són daurades, i a la foto en podeu veure les dues cares (P.F.)

amb els esmentats Bellido i Llorens.

continuen les gestions policiaques i sembla que molt aviat els culpables en aquest afer seran posats a disposició del Tribunal Popular.

"Guanyarem, i aia costa menys d'afirmar-ho que no dos mesos en una", diu el general Pozas

"Després d'uns dies de descans em reintegraré on mani el Govern"

Completament restablert de la intervenció quirúrgica a què fou sotmès, el general Sebastia Pozas ha abandonat la clínica de la nostra ciutat, on ha aconseguit guanyar de l'hèrnia que l'impossibilitava de seguir actuant intensament al front de l'última república.

Aquest migdia el general ha complimentat el President de Catalunya, acompanyat del seu ajudant. Després de celebrar una conversa amb el senyor Companys, amb el qual l'única una antiga i lleial amistat, Sebastia Pozas ha conversat amb els periodistes.

— Gairebé restablert de la delicada intervenció de què vaig parlar-vos en arribar a Barcelona, he decidit abandonar la clínica i traslladar-me a Borges Blanques per tal de reposar uns dies i saturar-me d'aquest sol tan magnífic que teniu a Catalunya. Millor dit, que tenim, perquè jo, per afinitat i vincles familiars, sóc d'aquesta terra. Els mèdics diuen que caldrà que no em reintegrés a la lluita, encara; però ells no saben que precisament el que em cal és vestir novament l'uniforme per a apodacat, perquè a la meua edat no

pot dir-se que, després d'un repàs, hom ha quedat com nou.

En fi, amics, no podria fer res més que repetir-vos el que vaig dir en arribar a Barcelona. Respecto a la guerra, no puc dir altra cosa sinó que la guanyarem; i ara costa menys d'afirmar-ho que no pas dos mesos enrera, quan ens volíem sol mateix, al Pati dels Tarongers. Cal aquell únic exèrcit que jo domanava, amb un sol comandament, i amb una sola idea a la reraguarda. Un sol partit: l'antifeixista. Aconseguint com està gairebé tot, el triomf l'aconseguiem ràpidament. Però, per què parlar? Els fets ho demostraran bastant.

Ara —ha acabat dient el general Pozas— després d'uns dies al poble, em reintegraré al lloc que m'assignarà el Govern de la República, puix que em poso a la seva disposició.

Amb aquestes paraules s'ha acomiadat l'il·lustre general al servei de la causa del Poble.

Parlamentaris estrangers a la Generalitat

Ahir, al migdia, visitaren el President Companys uns representants de les comissions parlamentàries anglesa i polonesa que han visitat diversos fronts per tal de dur a terme una enquesta destinada a donar fe, als respectius Parlaments, de la normal situació de la vida a l'Espanya lleial. El President Companys, al qual acompanyen el conseller Sbert i el comissari de Propaganda, lliurà a la diputat conservadora anglesa duquessa d'Atoll un ramell de flors amb una llacada catalana (Savarrà)

Metralla en un local on es reunien els periodistes

Madrid, 23. — A les cinc del matí els rebels han reprès llurs criminals bombardeigs contra la capital.

Alguns dels bombs han caigut als carrers centrals.

A conseqüència de les explosions ha pènetrat alguna metralla al local on es reunien els periodistes. Fins al moment no es té cap detall sobre les víctimes i danys que aquest nou bombardeig hagi pogut produir.

El Comitè de perits estudia la retirada de voluntaris

Londres, 23. — Avui celebrà la seva primera reunió el Comitè de tècnics encarregat d'estudiar la qüestió de la retirada dels voluntaris que lluiten a Espanya.

La nostra artilleria ha bombardejat Quinto

Ales negres demunt Azaila

COMUNICAT D'AQUEST MATÍ DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Les nostres posicions del subsector de Vicen han estat hostilitzades amb foc de metralladores i morters, sense conseqüències.

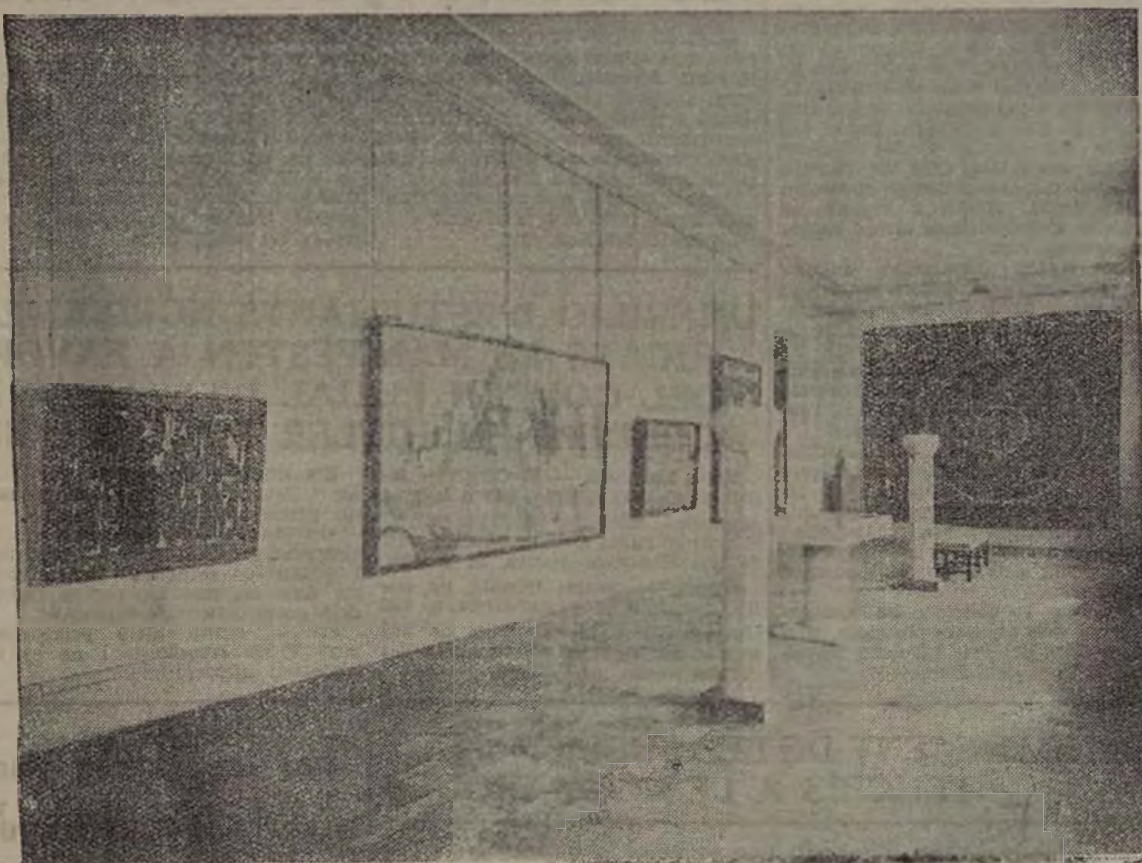
L'artilleria enemiga ha bombardejat Igriès i avançades de la carretera de Jaca, també sense conseqüències.

Força tiroteigs de fusell-metralladora al subsector de Rodes, Tardienta i Alcubierre.

La nostra artilleria ha bombardejat Quinto i s'ha observat l'eficàcia dels nostres disparos.

L'aviació facciosa, a la una d'aquesta matinal ha bombardejat la població civil d'Azaila damunt la qual ha llançat quinze bombes de setanta quilos i ha destruït algunes cases i diversos corralis, sense causar víctimes.

Mai una exposició estrangera no s'havia vist tan concorreguda...

Sala d'art romànic, al fons de la qual hi ha el famós tapís de la Creació, de Girona

El Comitè Català d'organització, a París, de l'Exposició d'Art Antic, ha aconseguit, en la seva presentació al Museu del «Jeu de Paumes», un dels més remarcables èxits en tots els aspectes, puix que el nombre i selecció pública de totes les classes socials que hi assisteix ha assolit l'Exposició amb gran entusiasme. No és exagerat, per la nostra banda, la vèlua de les nostres obres d'art dels segles X al XV, mai vistes, no sols pels parisencs, sinó també pels innumerable visitants d'arreu del món que han desfilat pels Salons dels Jardins de les Tulleries. La Premsa tota de París, i la d'altres ciutats de França, així com la de moltes nacions d'Europa i Amèrica, han parlat de la magnitud d'aquesta manifestació d'art català enllobrint la gran vèlua de les obres exposades, ensems que han fet l'elogi dels seus iniciadors.

CATALUNYA TRIOMFA

Ventura Gassol i Folch i Tor-

res, director dels Museus de Catalunya, han estat els promotors d'aquesta Exposició, que en els moments actuals, malgrat que la nostra terra estigui en peu de guerra per defensar la seva independència, ha demostrat a tot el món el seu grau de civilitat no delzant de banda les manifestacions culturals.

El Govern de Catalunya amb el seu ajut i donant totes les facilitats, ha contribuït de manera eficient a aquesta demostració, i París ha pogut conèixer una de les Exposicions estrangeres que més èxit de públic ha tingut, prova evident de l'interès que hom sent ací per les coses de Catalunya, i ben demostrat ha quedat amb l'enorme afluència diària d'innumerable visitants al «Jeu de Paumes».

PARLA UN ESPECIALITZAT

M. André Dezarrois, conservador dels Museus Nacionals Francesos, gran animador i expert dirigent d'aquesta mena d'exposicions, especialitzat en les de caràcter estrangers, ens deia complagut i al mateix temps admirat, que jamai no havia vist desfilant tant de públic pel Palau del «Jeu de Paumes», edifici precisament

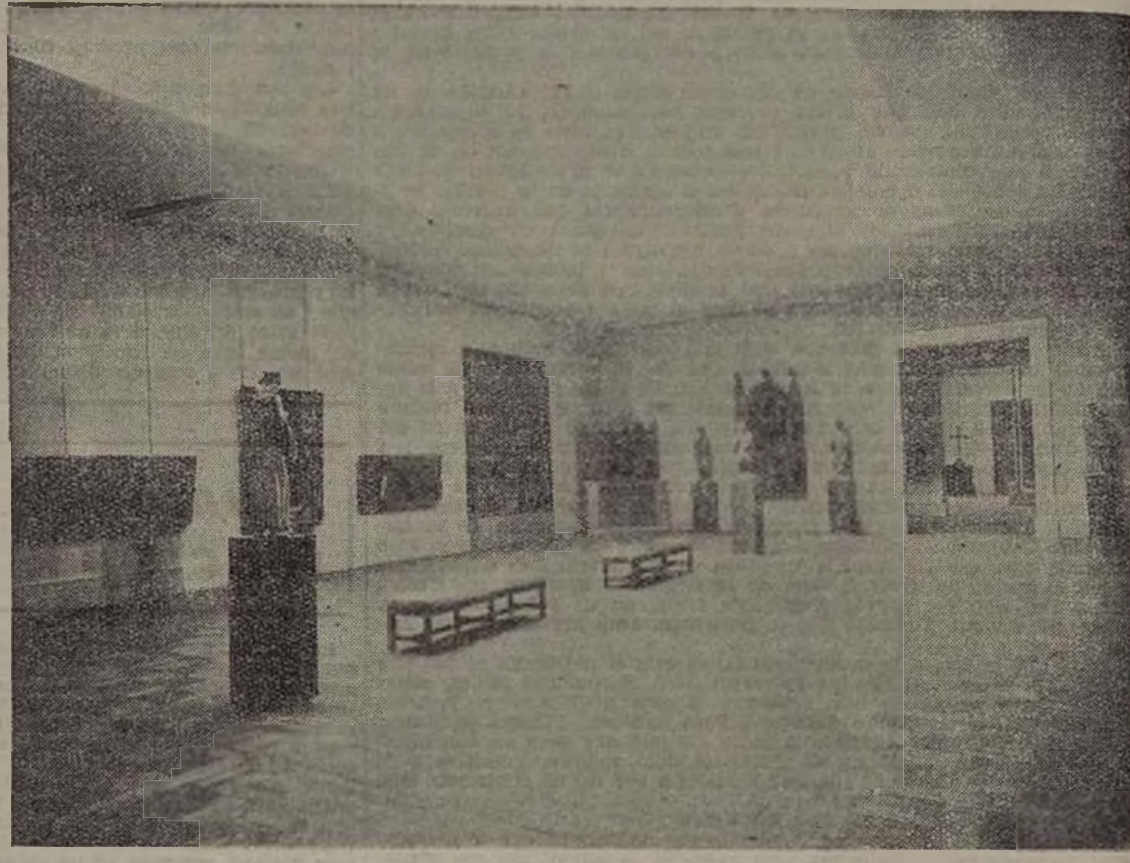
L'esclatant èxit de l'Exposició d'Art Català Antic, a París

destinat a l'art de les Escoles Estrangeres a París.

Tot l'elogi, doncs, fet per tot-hom, no és pas exagerat, i sols podem fer constar l'èxit del públic parisenc, que en saber que dintre de pocs dies es clourà la dita Exposició, lamenta de forma clarament dolorosa que aquesta exhibició del nostre art antic no es pugui perllongar fins i tant la curiositat del poble francès no s'extingeixi per les obres nostres, de tan alt valor artístic i històric.

EL QUE ENCLAU L'EXPOSICIO

A l'Exposició del «Jeu de Paumes» s'ha portat una selecció de les obres d'art romànic i gòtic

Sala d'art gòtic, amb retaules i escultures del segle XIV

Un altar romànic primitiu, en un recó del gran «hall» del Palau del «Jeu de Paumes»

contingudes al Museu de Montjuïc, i que representen prop d'una cinquèna part de les que hi són reunides. Donades les proporcions de les sales, no ha estat possible instal·lar-hi els conjunts més importants de pintura romànica, com els de St. Climent i Santa Maria de Tahull, però els fragments interessants dels conjunts d'Engolasters, Andorra, Sorpe, Orcau i St. Pere del Burgal han estat prou per produir una forta curiositat entre els intel·ligents en art antic, per ésser exemplars sense parlo a Europa, impressió reforçada per les admirables pintures sobre fusta dels segles XI i XII, que demostren com era estesa a Catalunya la pràctica d'aquest art en un període del qual no resten vestigis en altres països d'Europa.

S'hi han afegit també les millors obres dels períodes en què es dividix l'art gòtic català, des de les darreries del segle XIII fins a les del XV: retaules de Lluís Borrassà, de Jaume Serra, de Jaume Huguet, del Mestre de Sant Jordi, dels Vergós, de Lluís Dalmau, en un seguit meravellosos que ha impressionat fortament el públic parisenc i visitant d'altres indrets de tot el món.

UN PASSAT GLORIOS I UN PRESENT QUE EL SEQUEIX

Catalunya ha donat prova del seu gloriós passat, d'aquest poble que en cinc segles de la seva història va donar una nova pauta al món de l'art i la cultura, i això ha estat, ara, un alt exemple de civilitat que ha fet, més que donar a conèixer l'alt valor del passat, l'esperit i la voluntat d'un poble que, com el nostre, en plena guerra, dona la sensació de no oblidar els seus deures envers la cultura universal.

L'AMISTAT DE FRANÇA

França, acollidora, ha correspost plenament a allò que fou l'art català antic dintre el període de història de la seva vida nacional, aquesta demostració tan eloqüent del seu poble no és sinó una prova de l'admiració que per Catalunya senten els germans del país amic.

Antoni ESPUGUES

París, abril 1937.

Un diplomàtic amic dels rebels

Se li ocupen molts milions de pessetes i documents d'alta importància

Londres, 23. — L'Agència Reuter diu que, per informes que rep de l'Agència Espanya, des de París, un diplomàtic estranger que se sospitava que era portador de contraban, hagué de permetre que se li vigiés i examinés el seu equipatge a l'aeròdrom de València.

En aquest equipatge dos duaners hi trobaren dues dotzenes de milions de pessetes i documents d'alta importància i molt comprometedors destinats als insurgents.

S'ha ordenat al diplomàtic en qüestió que no surti de València i que quedés a disposició de les autoritats.

ES EL REPRESENTANT DE XILE?

Santiago de Xile, 23. — El Govern de Xile ha adreçat una protesta energica contra l'actitud del Govern de la República que va exigir a l'ambaixador a Espanya, Núñez Morgado, el lliurament del seu equipatge. En la protesta es diu que Núñez Morgado, tement altres escorcolls, es va refugiar a l'ambaixada britànica i va sortir de València a bord d'un vaixell britànic.

«El control no impedeix als feixistes d'Alemanya i Itàlia de continuar la intervenció a Espanya», diu «Izvestia»

Moscou, 22. — Referint-se al control de la no intervenció, el periòdic «Izvestia» diu: «El control no impedeix als feixistes d'Alemanya i d'Itàlia continuar la intervenció a Espanya. La situació del golf de Gascunya suscita gran inquietud, ja que les declaracions contradictòries del Govern britànic pertorben els assumptes de tal manera que és impossible que no es doni compte que el control de les costes espanyoles depèn del poble que té la missió de controlar les zones on hi ha alemanys».

Artistes italians empresonats per simpatitzar amb la nostra causa

Milà, 23. — Fa uns dies, un grup de vint-i-cinc joves artistes han estat detinguts per haver expressat la seva simpatia per l'Espanya republicana. Molts pintors i escriptors, alguns d'ells ben coneguts —els pintors Birolli, Mucchi, Sassu, i l'escriptor Maurizi— es troben actualment a la presó.

L'empresonament d'aquest grup d'artistes independents i avançats, seguidors del celebrat pintor italià Gino Savirini, ha causat una certa emoció en els medis artístics milanesos.

Mentre hom empresona els voluntaris que volen venir a defensar la República...

Els agents de Franco operen tranquil·lament a Perpinyà

A «L'Humanité», de París, L. Sampaix publica un reportatge amb els voluntaris americans detinguts a Perpinyà quan intentaven travessar la frontera per a venir a oferir llur concurs a la República espanyola. Tancats a la presó de Perpinyà, de dret com, com uns saltejadors de camins, van ésser objecte de les pitjors vexacions.

Portats davant del jutge d'instrucció de Ceret, aquests voluntaris de la llibertat feren el viatge encadenats! I, per a privar-los de respondre a les salutacions de la població que els aclamava, fou donada ordre de fixar les cadenes als bancs del vehicle que els transportava.

Vint dies de presó, amb un menjar infecte, vexats i de vegades amenaçats de cops.

El redactor de «L'Humanité» comenta: «Que en virtut d'un decret sobre la prohibició dels voluntaris hom detingui, a França, homes sospesos de voler passar la frontera, ja n'hi ha per a indignar-se, molt més quan hom sap que, de l'altra banda, vers Hendaya, cada dia russos blancs passen la frontera, venint de París, per a reunir-se amb els rebels... Més, quan hom també sap que no s'ha fet res per a privar la tramesa en massa de tropes per Hitler i Mussolini.

Però que aquests homes siguin tractats com a malfactors, és un fet inadmissible. I nosaltres preguntem: Qui ha donat aquestes ordres?»

Més avall, escriu l'òrgan comunista francès: «Mentre hom persegueix els heroics voluntaris, inquieta les persones decentes i els estrangers, corrent el risc de fer desertar els turistes del Migdia de França, els espies de Franco es lliuren amb tota tranquil·litat a llurs miserables activitats.

La policia de Perpinyà —que deté tan bé els obrers— no ha sabut o volgut, encara, trobar els bandits a sou de Franco que disposaren successivament cinc bombes i intentaren fer saltar el Consolat d'Espanya.

A Perpinyà, els agents de Franco es reuneixen regularment al Café Sansa sense ésser inquietats en el més mínim.

Quant a l'oficina rebel de Saint-Jean-de-Luz, continua funcionant malgrat les revelacions precises aportades aquí mateix pel nostre camarada Mars.

Si o no: ¿existeix un règim de favor per als espies de Franco, mentre un règim odiós és aplicat als voluntaris que volen defensar la democràcia contra el feixisme internacional? Si o no: ¿és un crim, en la França republicana, voler salvar l'Espanya republicana i assegurar així la seguretat del nostre país?

(Hom contestarà, finalment i francament, aquestes preguntes?)

LA POLITICA AGRARIA A CATALUNYA

El conseller d'Agricultura ens ha tramès una còpia de l'extensa nota sobre la qüestió agrària i la cooperació agrícola a Catalunya, lliurada al ministeri d'Afers Estrangers de la República francesa a petició del cap del Gabinet de M. Yvon Delbos, pel doctor Georges Franquet, assessor de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

Per bé que adreçada a l'estranger, la nota té un evident interès per als mateixos catalans, car és una concisa exposició de la qüestió agrària a la nostra terra. A través del seu contingut, hom es fa perfectíssim càrrec de la tasca de transformació ordenada que s'ha portat a terme al camp català, obra en la qual han anat aliats el respecte als petits conreadors —que predominen a Catalunya— i les necessitats d'una moderna i eficient organització agrícola.

El conseller de Defensa visitarà el camp d'instrucció pre-militar de Pins del Vallès

El conseller de Defensa Francesc Camp d'instrucció pre-militar del Camp de Pins del Vallès.

Promoció dels alumnes del primer curs del camp d'instrucció pre-militar de Pins del Vallès

Així, dimarts, a les sis de la tarda, van fer solenne promesa de fidelitat i obediència al Govern de la Generalitat, els alumnes del primer curs del Camp d'Instrucció Militar a Pins del Vallès, a la qual assistí el President de la Generalitat amb uns: «Visca Catalunya! Visca la Llibertat! Visca la República! i a baix el feixisme!»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

Presidirà aquest acte la companya Montserrat Martín, la qual us dirà una paraula en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»

«Lluita de l'Aliança Nacional de la Dona Jove»